

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1988-1989

8 JUNI 1989

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer M. Schoeters —

**houdende subsidiëring voor het oprichten van laad- en
losinstallaties langsheen de bevaarbare waterwegen
in Vlaanderen**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Tot nog toe heeft de overheid enorme sommen geïnvesteerd in het moderniseren van de bevaarbare waterwegen. De programma's zijn trouwens nog niet ten einde zodat jaarlijks nog steeds aanzienlijke sommen hieraan besteed worden.

Het uitvoeren van deze werken heeft enkel zin zo het ook leidt tot een daadwerkelijk benutten van de verhoogde mogelijkheden van de vaarweg. Om de waterweg te kunnen gebruiken is het echter noodzakelijk dat waar nodig laad- en losinstallaties worden opgericht. Deze installaties vormen de onontbeerlijke schakel tussen wal en schip. Zonder deze kunnen geen goederen overgeslagen worden en heeft het transport via het water dus geen uitweg.

Het zou dan ook aangewezen zijn dat samen met het uitbouwen en moderniseren van de vaarwegen ook maatregelen genomen worden om de bouw van laad- en losinstallaties te vergemakkelijken. Op deze wijze kan meegeholpen worden aan de door de Regering vooropgezette stimulering van het gebruik van andere vervoersmodi dan de weg. Een eenvoudige oplossing zou er kunnen in bestaan dat de overheid zelf

de nodige laad- en losinstallaties financiert en opricht. Zulke benadering is echter behept met het grote nadeel dat op deze wijze diegene die voordeel haalt uit de bouw, geen eigen verantwoordelijkheid dient te dragen. Het totale risico wordt alsof afgeschoven op de overheid. Dit is niet aanvaardbaar. Daarom dat het aangewezen is dat de begunstigde eveneens een aandeel in de kosten draagt.

De verdeling kan het best gebeuren door zich te steunen op feitelijke elementen, waardoor een billijke kostenverdeling kan bekomen worden.

Bij een laad- en losinstallatie kan onderscheid gemaakt worden tussen suprastructuur en infrastructuur. De suprastructuur is deze uitrusting van de installatie die rechtstreeks zorg draagt voor de eigenlijke overslagactiviteiten. Uit dien hoofde is het onmiddellijk gebonden aan de industriële activiteit en maakt het in sommige gevallen zelfs een onderdeel uit van de produktieketen. Deze suprastructuur is dan ook relatief sneller aan slijtage en veroudering onderhevig en vormt het eigenlijke werkinstrument van de gebruiker van de laad- en losinstallatie. De investeringskost hiervoor valt dan ook logischerwijze ten laste van de gebruiker van de installatie met andere woorden de suprastructuur wordt best uitgesloten van betoelaging door het Gewest in het kader van dit decreet.

Anders is het gesteld met de infrastructuur. De onderbouw van de laad- en losinstallatie is vast verbonden aan de waterweg en vormt er vaak één geheel mee als oeververdediging. Deze basisinfrastructuur is niet vervreemdbaar en wordt meestal gerealiseerd op de eigendom van het Gewest. Deze komt in aanmerking voor betoelaging door de overheid. De vaste basisinfrastructuur en de verhardingen die hierop aansluiten namelijk de kaaivlakten, moeten tot 100 ten honderd kunnen betoelaagd worden. Het is immers het verlengstuk van de waterweg die ook als basisinfrastructuur integraal door het Gewest bekostigd wordt. De toegangswegen en de daarbij horende afwatering zijn reeds ten dele functie van de bedrijfsactiviteiten, zodat een inbreng van de gebruiker billijk is. De toelage hierop wordt beperkt tot 80 ten honderd.

De uitrusting van de laad- en losinstallatie is eveneens nauw verbonden met het gebruik dat van de laad- en losinstallatie zal gemaakt worden, zodat ook hier een inbreng van de gebruiker noodzakelijk is (40 ten honderd).

Het is logisch dat het Gewest de eigendom verwerft van die delen van de laad- en losinstallatie waarop het een toelage heeft verleend.

Doordat in grote lijnen de investeringen voor infrastructuur en suprastructuur van eenzelfde orde van grootte zijn en in vele gevallen zelfs tegen elkaar opwegen wordt door deze regeling een redelijke kostenverdeling tussen initiatiefnemer en Gewest bereikt. Het risico voor de investering wordt alsof door beiden gedragen hetgeen garanties geeft voor de economische waarde van de investering.

Het toekennen van een toelage is niet automatisch. Voor elke laad- en losinstallatie moet een beoordeling op zichzelf kunnen gebeuren ten einde de tussenkomst van het Gewest vast te stellen. De opgegeven percentages zijn dan ook maxima. Afhankelijk van het resultaat van het onderzoek uit te voeren door het Gewest zal de toelage door de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer worden vastgesteld. Dit onderzoek zal gebeuren aan de hand van de verstrekte gegevens en op basis van de ervaringsgegevens waarover het Gewest beschikt.

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Ver-

keer zal ook alle modaliteiten opleggen waaraan de constructie minimaal zal moeten voldoen. Dit kan zowel betrekking hebben op de technische vereisten als op de vereisten inzake gebruik van de laad- en losinstallatie. Het kan immers aangewezen zijn het gebruik van de installatie te beperken of bijzondere voorwaarden op te leggen.

Verder zullen de voorwaarden moeten opgelegd worden onder dewelke de toelage verleend wordt. Het moet duidelijk zijn dat het Gewest over al de nodige tijd moet kunnen beschikken om de aanvraag te onderzoeken en met de aanvrager te bespreken.

Het is slechts nadat de overeenkomst tussen de aanvrager en het Gewest is tot stand gekomen en de toelage is vastgesteld, dat de werken kunnen aanvangen. Werken die voordien zijn uitgevoerd worden uitgesloten van betoelaging, aangezien het Gewest steeds de vrijheid moet kunnen behouden al dan niet op de aanvraag in te gaan. Het aanvatten van de werken zonder de beslissing met betrekking tot de subsidie af te wachten zal geïnterpreteerd worden als een verzaken van elke toelage.

Het Gewest zal zijn inbreng in het bouwen van de laad- en losinstallatie beperken tot het verlenen van een toelage. De initiatiefnemer dient zelf op te treden als bouwheer. Het oprichten van een laad- en losinstallatie zal immers gepaard gaan met bijhorende werken aan de suprastructuur en/of hinder veroorzaken aan het desgevallend in exploitatie zijnde bedrijf. Het is derhalve aangewezen een eenheid te bekomen voor het uitvoeren der werken door de verantwoordelijkheid ervan bij één bouwheer te leggen namelijk diegene die het initiatief voor het bouwen van de laad- en losinstallatie heeft genomen. Dit betekent eveneens dat schadeëisen wegens bedrijfshinder uitgesloten zijn en het Gewest eveneens behoed wordt voor overdreven bijkomende kosten bij het verwezenlijken van de betoelaagde infrastructuur. De Gemeenschapsminister kan daarbij nadere voorwaarden opleggen onder dewelke de toelage wordt verleend zoals het forfaitair maken van deze, ten einde de kosten ten laste van het Gewest steeds in de hand te kunnen houden.

De mogelijkheid moet wel voorzien worden dat de gespecialiseerde technische diensten van het Gewest assistentie verlenen bij de studie en het uitvoeren der werken. Deze tussenkomst van het Gewest dient echter vergoed te worden op een billijke wijze.

Op technisch vlak zal het Gewest verder minimale eisen opleggen waaraan de constructie zal moeten voldoen, aangezien deze in de waterweg gelegen is en een onderdeel uitmaakt van de waterkering of de oeververdediging.

Het gebruik van de laad- en losinstallatie zal eveneens moeten vastgelegd worden in een verbintenis met het Gewest. Daarbij is het noodzakelijk dat aan de exploitant een afdoende garantie kan gegeven worden met betrekking tot het gebruik van de installatie over een lange termijn, zeker als van de exploitant een belangrijke financiële inbreng in de bouw verwacht wordt. Langs de andere kant vergt de financiële inbreng van het Gewest dat aan de gebruiker een vergoeding gevraagd wordt die in verhouding staat tot de verleende toelage en het belang van de laad- en losinstallatie. Om bindende overeenkomsten op termijn tussen het Gewest

en de exploitant mogelijk te maken, wordt met dit Decreet het Gewest toegelaten concessieovereenkomsten af te sluiten. Daarin zijn ook de gebruiksmodaliteiten te bepalen. Deze concessieovereenkomsten zullen mee bijdragen om het gebruik van de waterweg te stimuleren.

M. SCHOETERS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 107quater van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Het oprichten van laad- en losinstallaties langsheen de bevaarbare waterwegen, gelegen buiten de havengebieden, komt in aanmerking voor betoelaging door het Vlaamse Gewest, voor zover het Gewest zelf niet optreedt als bouwheer..

Onder laad- en losinstallatie wordt verstaan elke constructie opgericht om goederen over te slaan tussen schip en wal.

Artikel 3

Enkel de vaste basisinfrastructuur, de uitrusting voor het aanmeren van schepen, de verhardingen aansluitend aan de vaste basisinfrastructuur, de afwatering en de toegangswegen komen in aanmerking voor betoelaging.

De suprastructuur van de laad- en losinstallatie, dit wil zeggen de opbouw nodig om de installatie te exploiteren, komt niet in aanmerking voor betoelaging.

Artikel 4

De toelage wordt verleend aan de bouwheer. Hieronder wordt verstaan, elke provincie, gemeente, overheidsinstelling, intercommunale of andere rechtspersoon of privaat persoon, die een laad- en losinstallatie langsheen de bevaarbare waterwegen opricht.

De aanvraag is in te dienen bij de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer legt de nadere modaliteiten vast onder **dewelke** de toelage wordt verleend, samen met de minimale technische vereisten en gebruiksmodaliteiten..

Het Gewest kan tegen vergoeding, technische assistentie bij het opmaken van het ontwerp en het uitvoeren van de werken, verlenen.

Artikel 5

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer stelt de toelage vast rekening houdend met de volgende maxima :

- 100 ten honderd voor de vaste basisinfrastructuur en de verhardingen ;
- 80 ten honderd voor de toegangswegen en de afwatering ;
- 60 ten honderd voor de uitrusting,

en met de door hem vastgestelde waarde van de constructie op basis van de eigen bevindingen van het Gewest.

Artikel 6

De toelage kan enkel verleend worden voor de werken die na het sluiten van de overeenkomst met het Gewest, uitgevoerd worden.

Artikel 7

Het verlenen van de toelage ontslaat de bouwheer niet van het voldoen aan alle verplichtingen opgelegd voor het oprichten en uitbaten van laad- en losinstallaties in het Vlaamse Gewest.

Artikel 8

Het Gewest is steeds eigenaar van de door haar betoelaagde vaste basisinfrastructuur, uitrusting, verhardingen en toegangswegen, exclusief de suprastructuur.

Artikel 9

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer wordt gemachtigd het gebruik van de laad- en losinstallatie te regelen via concessieovereenkomst, af te sluiten met de bouwheer.

De aan het Gewest verschuldigde vergoeding samen met de gebruiksmodaliteiten, worden vastgesteld in verhouding tot de verleende toelage en de eigen bevindingen van het Gewest.

M. SCHOETERS
